

عنوان مقاله:

حروف اضافه بی آوا در فارسی نوین: رویکردی کمینه گرا

محل انتشار:

فصلنامه پازند، دوره 13، شماره 51 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

آوا ایمانی - گروه زبان شناسی، دانشکده زبان های خارجی، دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

در این پژوهش حذف حروف اضافه در گروه های حرف اضافه در زبان فارسی بررسی می شود و هدف از انجام آن، توصیف نحوی فرآیند حذف حروف اضافه در چارچوب برنامه کمینه گرا (ردفورد، ۲۰۰۹) است. جایگاه های حذف، عامل حذف و علت دستوری یا غیردستوری بودن حذف در برخی گروه های حرف اضافه ای نسبت به دیگر گروه ها، موضوعات عمده بررسی شده در این تحقیق هستند. این پژوهش از نوع توصیفی-تحلیلی و روش تحقیق به صورت کتابخانه ای و داده بنیاد است (داده ها از منابع گفتاری و نوشتاری فارسی محاوره ای معاصر گردآوری شده اند). نتایج تحقیق حاکی از آن است که حضور حروف اضافه در زبان فارسی بسته به نوع فعل و ظرفیت آن (لازم/متعدی بودن)، نحوه همنشین شدن فعل و موضوع ها، نقش دستوری گروه حرف اضافه، و برخی مشخصه های معنایی حروف اضافه در برخی جایگاه ها اختیاری است و حذف آنها منجر به غیردستوری شدن جملات نمی شود و در سایر جایگاه ها، حذف آنها غیرممکن و منجر به نادرستی شدن جملات می گردد. از جمله مواردی که معمولاً حرف اضافه حذف می شود عبارتند از الف) عملکرد فرآیند انضمام، ب) تشکیل مفعول نشانه اضافه ای، پ) حذف به قرینه لفظی، ت) ساخت افعال گروهی، ث) ساخت حروف اضافه مرکب، و ج) در برخی گروه های حرف اضافه ای.

کلمات کلیدی:

حذف، حروف اضافه، گروه حرف اضافه ای، رویکرد کمینه گرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1327378>

